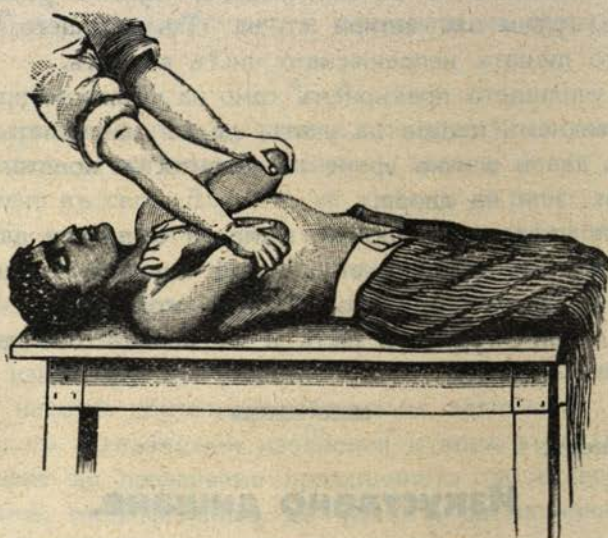

За да се спаси отровеният въ такава стая, трѣбва да се изнесе на прѣсенъ въздухъ, да се напрѣскатъ гърдитѣ и лицето му съ студена вода, да се разтрие тѣлото му съ кърпа или съ парче платъ и да му се даде да мирише амониякъ. Ако това не помогне, трѣбва да се направи **изкуствено дишане**. Тѣй като изкуственото дишане може често да спаси живота на удавникъ,

Фиг. 2. — Свиване на ръцетѣ върху гърдитѣ.

на примрѣлъ отъ каквато и да било друга причина, а сѣщо и на новородено дете, което изглежда мъртвородено, ние ще опишемъ, какъ се прави изкуственото дишане.

Само по себе се разбира, че човѣкътъ, у когото искаме изкуствено да предизвикаме дишането, е прострѣнъ безчувственъ и безъ съзнание. Съблѣченъ, отварятъ се насила устата му, издрѣпва се навънъ езикътъ (за да не пада въ гърлото и да не го затиква) и се държи така издрѣпнатъ презъ всичкото време, докато се прави изкуственото дишане.

Въ това време, другъ, застаналъ при главата на примрѣлия, хваща ръцетѣ му за лактитѣ и ги издига къмъ себе до главата на примрѣлия (вж. фиг. 1). При това движение, ребрата се повдигатъ и грѣдния кошъ се разширява. Следъ това, ръцетѣ се спускатъ и се притискатъ къмъ дветѣ страни на грѣдния кошъ (вж. фиг. 2). Този последниятъ се свива, притиска бѣлитѣ дробове и изгонва вжглеливия двуокисъ навънъ. Това трѣбва да се повтори 15 пѣти въ минута. Значи, изкуственото дишане се прави така, че—изтегленъ езикътъ на примрѣлия навънъ—15 пѣти въ